

KÖRÜNKBEN

A Dél-Balatoni Református Gyülekezetek Regionális Együttműködésének időszakos életjele

REND - 2006. - Különszám

Kis gyülekezeteink élete

„Ha mi kihalunk, már nem is lesz itt gyülekezet! Bezzeg amikor a karzatokon is ültek a fiatalok, most meg már évek óta alig-alig van keresztelező! Nincs ma már az embereknek ideje az Egyházra, pénze a templom, a parókia karbantartására!”

Nem! Ezekkel a sopánkodásokkal – még ha részben igazak is – semmire sem megyünk! Nem sóhajtoznunk és sajnálkoznunk, hanem tennünk kell! Mit is mond az Írás? **„Aki mindig csak a szelet figyeli, nem vet, és aki csak a felleget lesi, nem arat!”** (Préd 11, 4.) Hála a Mindenhatónak, hogy szép számmal akadtak tenni akaró gyülekezetek és azokban gyülekezeti tagok a dél-balatoni régióban, akik késznek mutatkoztak 2002. tavaszán az új szántásra, új vetésre (Jer 4, 1-3., Hós 10, 12.), bízva az Úr kegyelmében, hogy Ő ad növekedést (1Kor 3, 6-8.), Ő készíti el az aratást. Vajon nem érezzük-e, érezhetjük-e személyes, megszólító, buzdító üzenetként, hogy hozzánk, rólunk és értünk szól az evangélium?

„Jézus bejárta a városokat és a falvakat mind, tanított a zsinagógákban, hirdette a menynek országának evangéliumát, gyógyított mindenféle betegséget és erőtlenséget. Amikor látta a sokaságot, megszánta őket, mert meggyötörtek és elesettek voltak, mint a juhok pásztor nélkül. Ekkor így szólt tanítványaihoz: Az aratnivaló sok, de a munkás kevés: kérjétek tehát az aratás Urát, hogy küldjön munkásokat az aratásába.” (Mt 9, 35-38.)

Húsz gyülekezet alakította meg 2002. január 26-án Szóládon az alakuló küldöttgyűlésen a Dél-Balatoni Református Gyülekezetek Regionális Együttműködését. Ezt követően további gyülekezetek csatlakoztak a Regionális Együttműködéshez az évek során. Négy bizottságban (Missziói Bizottság, Diakóniai Bizottság, Ifjúsági Bizottság, Pénzügyi – Gazdasági Bizottság) indult meg a munka, melynek együttes célja a régió kisebb-nagyobb gyülekezeteinek az összefogása, segíté-

se, erősítése. Rövidesen ezután megalakult a Regionális Lelkéször is, majd megjelent időszakos hírlevelünk a **„Körünkben”** újság. Havi rendszerességgel szervezett hittanos-találkozók, évi két alkalommal tartott csendesnap, konferenciák, nyári táborozások, közös kirándulások, gyülekezeti találkozók, éves szinten tervezett regionális diakóniai, valamint gyülekezetépítő missziói munkák jelzik – a teljesség igénye nélkül – az elmúlt évek tevékenységének sokszínűségét.

Gyülekezeti tagként azonban gyakran tapasztaljuk, hogy gyülekezeteink kicsik és erőtlenek. Ha viszont siránkozunk és sopánkodunk, akkor mi

magunk is csak tovább gyengítjük közösségeinket! Más utat, más jövőképet készített el számunkra a Történelem Ura! Éppen elesettségünkben adott esélyt számunkra az Ő kegyelmének és az egymás támogatásának felismerésére! Ajánljuk elolvasásra e helyen az 1. Korinthusi levél 1. fejezetét, különösen a 18. verssel kezdődő szakaszra tekintettel, illetve iránymutatásként a Galata levél jól ismert szavait: **„Egymás terhére hordozzátok: és így töltésétek be a Krisztus törvényét.”** (Gal 6, 2.)

Nem akarunk senkit újabb terhek felvállalására erővel rávenni, csupán azt a lehetőséget szeretnénk nyilvánvalóvá tenni, hogy

ebben az igében az áll, hogy közös életszolgálatunk által a Krisztus törvényének betöltésére hívott el, választott ki minket az Élő Isten! Minket, azaz téged és engem, meg gyülekezeteink tette kész tagjait. Isten adjon ennek az elhívásnak a komolyan vétele által megújult önbecsülést, megújult önbizalmat gyülekezeteinknek, hogy valóban betölthessük a szeretet krisztusi törvényét: Isten di-csőségére és közösségeink javára!

A Dél-Balatoni Református Gyülekezetek Regionális Együttműködésének Elnöksége nevében:

Dancs Ferenc - ságvári gondnok, a Regionális Együttműködés elnöke

Hajdú Zoltán Levente - szőládi lelkipásztor, a Missziói Bizottság vezetője

Üdvözet az Olvasónak

Szeretettel nyújtjuk át az Olvasóknak a Körünkben újság különszámát. Ez a lap kifejezetten a REND alkalmára készült, a szokásosnál szélesebb olvasóközönségre számítva. Azzal a szándékkal készítettük, hogy bemutakozzunk a REND résztvevői előtt. A Regionális Együttműködésről szeretnénk mesélni, ezért a közös élmények, munkaterületek, eredmények, tervek szerepelnek ebben a

gyűjteményben, nem pedig az egyes gyülekezetek bemutatkozó írásai. Helyet kaptak ebben a lapszámban a régió területén működő, egyházkerületi illetve gyülekezeti fenntartású református egyházi intézmények is, melyekkel szintén gyümölcsöző kapcsolatot ápolnak gyülekezeteink. Ez az újság 4 év munkáját próbálja összefoglalni, ezért a friss írások mellett szemezgettünk régebbi, már megjelent cikkekből is.

Isten áldja meg az újság Olvasóinak életét!

Szeretettel:

Végh Miklós

Tartalom:

Kis gyülekezeteink élete

1. oldal

Szerkesztői üzenet

2. oldal

Bemutakozunk

2. oldal

Séllyei vándorkupa és tábor

4. oldal

A Missziói Bizottság tervei

7. oldal

Csend

7. oldal

Harangláb építés Zamárdiban

8. oldal

Regionális lelkész kör

8. oldal

Diakóniánk

9. oldal

Az „Árvácska” otthon életéről

10. oldal

Tinódi Lantos Sebestyén Iskola

11. oldal

Irodalmunk

12. oldal

Bemutakozunk

Bevezető alapismeretek: A dél-balatoni régió, melynek református gyülekezeteit fogja össze a Dél-Balatoni Református Gyülekezetek Regionális Együttműködése (továbbiakban: RE) a Balaton déli partja mentén, tehát mintegy 70 km hosszan, 30 km szélességben elterülő észak-somogyi terület. Ezen kívül egyetlen, a jelenlegi Somogyi Egyházmegyén kívüli, de földrajzilag e területhez kapcsolódó település vesz részt a RE-ben: Enying.

A RE gyülekezeti összetételét tekintve alapvetően két meghatározó csoportba osztható:

- az életképesség határán élő falusi kisgyülekezetek,
- a Balaton partján szerveződő, vagy éppen kevésbé szervezetten vegetáló, beköltözöttekből álló „gyökértelen” gyülekezetek.
- a harmadik kategória a „városi” gyülekezetek lennének, de Siófok és Tab nem vesz részt az együttműködésben, Enying pedig méreteit tekintve éppen csak város. A további, városi ranggal bíró Balaton parti települések inkább a második kategóriába sorolhatóak.

Lelkipásztori ellátottság területén igen kedvező helyzetben vannak a gyülekezetek. Mintegy 15 anyaegyházközség, s ezekhez tartozóan körülbelül 30 kisebb-nagyobb szórvány tartozik a régióhoz (a „reformátusmentes” településeket nem számítva).

Önálló lelkipásztor szolgál Látványban és körzetében, Balatonlellén és körzetében (Balaton-Déli Missziói Egyházközség), Balatonszárszón, Szóládön, Nagycsepelyen és körzetében, Kőröshegyen és körzetében, Balatonendrédén és körzetében, Balatonkilitin, Ságváron, Balatonszabadiban, Ádándon, Nagyberényben, valamint Enyingen.

A Regionális Együttműködés kezdetei: Körülbelül a 2000. évtől kezdődően szaporodtak meg a találkozók, összejövetelek a régió lelkipásztorai, gondnokai, vezető testületei között. Lelkészkonferenciák, gondnoki konferenciák követték egymást, ahol egyre erőteljesebben fogalmazódott meg – és közel sem csak a lelkészek kezdeményezésére –, hogy az önmagukban sokszor erőtlenséggel, bizonytalan és csüggedő kisgyülekezetek összefogásával, együttműködésével egymást erősíthetik a térség református közösségei. Egy ságvári gondnoki konferencián hangzott el először, hogy a már lappangóan jelen lévő elképzelést, a térség gyülekezeteinek összefogását szervezett formában is meg kell valósítani. Ezután elindult a tapogatózás a régióban, s nagy meglepetésre egy kivétellel valamennyi környékbeli gyülekezet jelezte részvételi szán-

KÖRÜNK BEN

A Dél-Balatoni
Református Gyülekezetek
Regionális Együttműködésének
időszakos hírlevele
Felelős szerkesztő: Végh Miklós
Technikai munkatárs:
Borbásné Koródi Ágota
A szerkesztőség címe:
8628 Nagycsepely Petőfi u 44.
Tel: 84/367-767
E-mail: veghmiklos@freemail.hu

dékát egy közös, egyház- és azon belül gyülekezetépítő együttműködésben.

A „hivatalos” megalakulást megelőzően a térségi konferenciákon a gyülekezetek küldöttei 10 tagú „Szervező Bizottságot” választottak, melynek feladata a gyülekezetek közötti együttműködés szervezeti kereteinek kidolgozása, valamint a közegyházi puhatolózás volt, hogy hogyan is reagálna az egyházmegyei és az egyházkerületi vezetés egy, a kistérségi együttműködést szervezett formában megvalósító formáció létrejöttére.

Az alapszabály tervezete 2001. év végére elkészült, melyet a gyülekezetek a tetterekészség örömeivel fogadtak.

A megalakulás és a munkaterületek: 2002. január 26-án alakult meg végül, nem állami jogi bejegyeztetéssel a Dél-Balaton Református Gyülekezetek Regionális Együttműködése a szőládi alakuló küldöttgyűlésen. Mind az egyházmegye, mind az egyházkerület vezetésének megküldtük az alapszabály tervezetét.

Az alakuló küldöttgyűlés, melyre a gyülekezetek Presbitériumai megbízólevéllel delegálták a küldötteiket, elfogadta az alapszabályt, mely a munkákat négy nagyobb területre koncentrálna, s erre felelős vezetők választását is előírja. A RE négy munkabizottsága: Diakóniai Bizottság, Ifjúsági Bizottság, Missziói Bizottság, illetve Pénzügyi-Gazdasági Bizottság. A bizottságok működési területeit a RE alapszabálya körvonalazza (lásd: Alapszabály 8. §. e., f., g., h. pontok!)

Az egész regionális együttműködés alapkoncepciója az, hogy azok az önmagukban kicsiny gyülekezetek, amelyek esetenként már nem képesek a gyülekezeti élet minden területén az önálló működésre, összefogva a földrajzi és adottságbeli közelségben lévő szomszédos gyülekezetekkel, együtt oldhatnak meg közös problémákat, melyek azután építőleg hatnak vissza a kezdeményezőkre is. A gyakorlatban ez azt jelenti, hogy ahol már az életképességnek legalább a jelei megvannak, vagy csupán az igény a gyülekezetépítésre, ott, összefogásban a környező, hasonló adottságú gyülekezetekkel, közösen működtetett munkaágak hozhatók létre. Ezek a RE Bizottságai.

Fontos megjegyezni, hogy a RE Elnöksége és Bizottságai elsősorban koordináló szerepet töltenek be a munkák összehangolása területén (lásd: Alapszabály 7.§., azon belül is f. pont!).

Eddigi eredmények: Havonta találkozik a regionális lelkész. Havonta rendeznek a régió gyülekezetei – az Ifjúsági Bizottság szervezésében – az általános iskolások számára találkozókat, vetélkedőket, versenyeket. Ezeket az alkalmakat az egykori gályarab balatonszabadi

prédikátorról, Sellyei Jánosról Sellyei Kupának neveztük el. Szintén az Ifjúsági Bizottság szervezi a Sellyei-tábort, mely a régió családos tábora. Havonta segítik a gyülekezetek beosztott rendben a régió egyetlen egyházi szociális intézményét, a nágocsi Anya- és Csecsemőotthont – a Diakóniai Bizottság szervezésében. Csenedesnapokat, presbiteri találkozókat szervez és a „Körünkben” elnevezésű regionális újság szerkesztését, megjelentetését végzi a Missziói Bizottság. A Pénzügyi Bizottság kezeli az Együttműködés bankszámláját, szedi a tagdíjakat (lásd: Alapszabály 6.§. f.), vezeti a könyvelést. Az Elnökség szükség szerint, de legalább kéthavonta találkozik, s megbeszéli, a bizottságok felé továbbítja az aktuális tennivalókat.

A Regionális Együttműködés legfőbb gyakorlati eredménye: Együttműködésünk legfőbb eredménye tulajdonképpen egy mondatban összegezhető: a meggyengült, reményvesztett kis gyülekezetek még aktív tagjai, megismerve egymást, megismerve a szomszédos települések sokszor nagyon hasonló problémáit, összefogva, egymást erősítve, egymás megoldási ötleteit, stratégiáit átvéve elindultak és szépen haladnak azon az úton, melynek célja a felelős és tudatos egyháztagság, a nem felülről irányított, hanem önálló működése révén nagykorúvá lett gyülekezet!

A Regionális Együttműködés szervezeti eltérései a jelenlegi egyházszervezettől:

- nincs megkülönböztetve lelkési és világi vezetőség. Küldött és tisztségviselő az lehet, akit a gyülekezet, illetve a küldöttgyűlés megválaszt, függetlenül attól, hogy lelkész, vagy világi az illető.
- minden gyülekezet, méretétől, anyagi erejétől függetlenül jelen lehet az Együttműködésben (lásd: Alapszabály 6.§. b.), ha erről önmaga úgy dönt.
- a szervezeti felépítés, az ún. „vezetőség” nem meghatározza a RE munkáját, hanem koordinálja és szervezi a taggyülekezetek igényei szerinti munkákat, tennivalókat.

Hajdú Zoltán Levente

Sélyei János vándorkupa és tábor

A Dél-balatoni Református Gyülekezetek Regionális Együttműködése szervezésében 2002. október 5-én útjára indult és a mai napig tart a Sélyei János vándorkupák sorozata. Életréhvói: Sztánev Zsolt balatonszabadi és Tegez Ferenc – ságvári lelkipásztorok

Ki volt Sélyei János? Református prédikátor, abban az időben, amikor a hit és az összetartozás megvallása és vállalása súlyos büntetést vont maga után. Sélyei János 29 társával együtt fogság és gyötrelmek után egy évig szenvedett gályarabságban 1675 és 1676 között Nápolyban. A rabságban és nélkülözésben is kitartó prédikátorok csak hitükben és egymás segítségében bízhattak és reménykedhettek.

A vándorkupa mindenkor rendezvényeinek mottója: „... tartsd meg, amid van” Jel. 3,11 E bibliai idézet a hitre és a segítségre való készségre vonatkozik. Tükrözi a gályarabok kitartását és állhatatosságát Isten és embertársaik felé. Jó lenne, ha a mai, felnövekvő gyermeknemzedékek életét ez a hit és egymásért tenni akarás jellemezné. Hisszük és valljuk: az ember Isten dicsőítésére és embertársai segítségére teremtetett! Nagyon építő e havi rendezvény, mert a helyi hittanos gyerekek közösségét is és a más településekről jövő gyerekek

közösségét egyaránt erősíti, segíti. Az Ige fényében együtt, egymásért, az Úr Jézussal, igazi társakká, barátokká válhatnak. Jó motiváció egyben a hittanórai munkához is, mert az ismeretek itt is előjönnek. Rendezvényeink tartalmas, jó hangulatú, pergő, rendben, fegyelmezetten zajló események – embert /gyereket próbáló és formáló - ahol jó ott lenni!

A részt vevő települések köre és a gyerekek létszáma egyre bővül.

A 2005/2006-os tanévben a program a következő volt:

Szólad – Fil 4,4 „Az Úr közel” – közeledés Jézushoz, közeledés egymáshoz

Nagycsepely – Gal 5,22 „A Lélek gyümölcse” és kézműves foglalkozás a természetben fellet anyagokból

Balatonendréd – Mt 5,14-16

„Világosság” – torpedójáték, mécses készítése

Enying – adventi várakozás, Jézus születése, rajz

Ságvár – Noé bárkája – kartonból bárka és „állatok” bevitele

Balatonszabadi – A babiloni fogságból hazatérő Nehémiással együtt a gyerekek újjáépítették Jeruzsálem falait, házait és a templomot.

Kőröshegy – „Legyél te is milliomos!” c. játék bibliai kérdésekkel, de „gyűjtsetek inkább kincseket a mennyben!” Mt 6,19

Balatonkiliti – „titkos küldetés” Isten olyan, mint a szőlőtő, a fazekas, az eső, Pásztor, mérnök, vezető

Balatonszárszó – ApCsel 17,21 Hírek és Evangélium. Jó hírek-ből színes újság készítése

Megdolgoztatta a gyerekeket a sokféle fizikai verseny és szellemi feladat egyaránt, de ők simán vették az akadályokat. Jó látni a lelkesedésüket, együttműködésüket, örülni a sikereiknek.

Jó együtt énekelni akár fél órán át is. Jó elvinni magunkkal az Ige üzenetét, azt megélni a hét-köznapi napokban és átadni a távolmaradt társainknak.

Tanév végén 70-80 gyermek részvételével Sélyei tábort szervezünk. Az egy hét változatos, vidám programokkal telik, szárazon és vízen.

Erről beszéljenek a gyerekek írásai, képek, emlékek.

Isten gazdag áldása kísérelje továbbra is az alkalmakat rendező lelkipásztorok és gyülekezetek, valamint a résztvevők életét, munkáját!

Erdélyi Teréz, Balatonszárszó

„A Lyukas-dombtól a Tizenkettes szobáig”

„9 órakor indultunk kis, 8 fős csapatunkkal Ságvárra. A Sélyei Kupa programja 10 órakor kezdődött a templomban egy kis áhítattal. Onnan indult a kirándulás a „Lyukas-domb” felé. A domb azért volt lyukas, mert réges-régen az egyik ságvári lelkésznek volt egy nagy szőlője a domb másik oldalán. Az egyik évben nagyon jó, bő termése lett. Nem volt kedve átmászkalni a dombon, kitalálta hát, hogy alagutat kellene ásni a dombon keresztül. Igen ám, de hogyan? Ő egyedül nem fúrhatja át! Azt gondolta ki, hogy kirak egy hordó

bort, és kihirdeti, hogy aki ás, az ihat belőle. Át is fúrták neki a dombot. Hát azóta lyukas.

Innen továbbmentünk az úgynevezett „Tizenkettes szoba” felé. Út közben leültünk ebédelni: a ságváriak finom „kétkezes” pogácsákkal és forró teával vendégeltek meg bennünket. Ezután nehézkesen mentünk tovább, ugyanis meredek dombokon vezetett az utunk. Végre odaértünk a „Tizenkettes szobához”. Ez egy barlang, amelyben valamikor betyárok laktak. A domb előtt, ahol ez a barlang van, egy út vezetett át. A magaslatról kitűnően látni lehetett akkor azt az utat, és ha arra dőcögött egy szekér, lefutottak, kirabolták, visszafutottak. Ebbe a barlangba mentünk be. Mindenütt mécsesek világítottak (Tegi bácsi gyújtotta őket), másfélben nem lehetett volna látni semmit. Így azonban nagyon hangulatos volt a félhomály. Szűk alacsony folyosók voltak bent (a bejáraton hason kellett bekúsznunk). A szobák már nagyobbak voltak és kör alakúak. Tizenkét szobából áll a barlang, innen kapta a nevét. Volt egy olyan szoba, amelyiknek a bejárata a legszűkebb volt, de ott látszottak a legjobban a párkányok (ülőhelyek). A barlangnak két bejárata volt, tehát a szobák körben sorakoztak egymás után.

A barlang után visszamentünk oda, ahol ettünk, és ott cserkész játékokat játszottak a többiek. Mi azon már nem vettünk részt, mert sietnünk kellett haza. Az egész így is nagyon jó és izgalmas volt.”

Levél két Sellyei-találkozó között

Szia Miklós bácsi!

Apa megkért, hogy írjak Telekiről.

Minket a Herbán Timi vitt Telekibe nem pedig az apa. Kettő autóval mentünk, körülbelül 13-an. És lassan értünk oda. Útközben mi örülködünk és nem énekeltünk. És örülök hogy vártatok minket. Sajnos mindenki előbb érkezett oda. Nem lehetett sokat játszani. De az volt a jó hogy az elején énekeltünk, mert úgy hangulatosabb lett az egész. És volt nagyon sok ismerős, Sellyei kupákról, és Zselickisfaludról. Nagyon tetszett a műsor, meg ahogy csinálták, meg a végén a Zákeus.

A papírsárkányt ahogy csináltuk, megjegyezte Róza néni, és az iskolában is megcsinálták a bábosok. A dobozt és azt a képet amit készítettünk anyák napjára, odaadtam anyának. És nagyon tetszett neki. Nekem a sárkány tetszett a legjobban. És a sárkány, ahogy megröptettük az is nagyon jó volt. A Nagy Balázsnak, aki elesett, már nem fáj a boka kifícamodás. Nekem meg már alig látszanak a sebeim. Mert én is elestem, és beütöttem a fejem, meg a kezem, meg a lábam. És legközelebb is akarok menni, mert ez nagyon jó volt.

A végén elköszöntem mindenkitől. A hazafelé út úgy telt el mint a odafelé. Ugyanúgy ültünk mint odafele, senki nem cserélt a másikkal.

Na ennyit akartam írni Telekiről.

Sziasztok, és találkozzunk legközelebb.

Tegez Ákos, 3. osztályos (2005. május)

Sellyei Kupa volt Kőröshegyen

Március 11-én Kőröshegyre mentünk a hittanos gyerekekkel. Sajnos kevesen voltunk Ságvárról, de én így is jól éreztem magam.

9 órakor kezdődött a program. Először énekeltünk. Miklós bácsi gitárral egy új éneket tanított nekünk. Az ének arról szólt, ahogy a hőember tavasszal elolvad, úgy olvadjon el az őemberünk, a rosszságunk, és legyünk kedvesek, újemberek.

Ezután kezdődött a játék. A „Legyen ön is milliomos” játékot játszottuk. Vágó Istvánt Gergő bácsi, a helyi lelkész helyettesítette. Mi ságváriak, és a kilitiek egy csapat voltunk. Az első három kérdésre jól válaszoltunk, de sajnos a negyedik kérdésnél elbuktunk. A játék végén a győztes csapat annyira örült a nyereménynek, a „40 millió Ft”-nak, hogy Miklós bácsinak eszébe jutott egy újabb ének, a „Ne gyűjtsetek magatoknak kincseket a földön” és azt is megtanította nekünk. Az éneklés után sütit ettünk és szörpöt ittunk.

Jó volt Jézusról hallani, tanulni és más gyerekekkel együtt énekelni. A következő Sellyei Balatonkilitin lesz, oda is szeretnék elmenni.

Herbán Zsanett, 4. osztályos
(2006. április)

Sellyei-tábor - 2005.

Idén, június 27-től július 2-ig Balatonfenyvesen voltam a regionális együttműködésünk Sellyei-táborában felnőttként, csoportvezetőként. Amikor hazajöttem, a családom tagjai azt kérdezték tőlem: - Milyen volt? Röviden válaszolva: Nagyon jó! – mondtam és elkezdtem mesélni. Miért is volt jó, nem csak nekem, hanem a körülbelül 60 gyerekek és a többi felnőttnek is? A tábor szép környezetben, kulturált viszonyok között, közel a Balatonhoz található – ezt a sok szünyog is igazolta. Barátságos kis házakba szállásoltunk be, ezeknek a rendjét, tisztaságát a lakóknak kellett fenntartani – a végén jutalom járt érte.

A tábor igazán jól szervezett volt. Délelőttönként a csoportos foglalkozások során az „Építés, építkezés” központi témát dolgoztuk fel sok játékkal, vidáman. Megértettük, hogy életünk akkor van rendben, ha az Úr Jézusra építjük, nem homokra, hanem kősziklára.

Egyik nap, egy egész délutánt betöltő – teljes létszámot igénylő – nagy játékot rendeztünk Bóka Zsombor és felesége, Andrea látrányi lelkész házaspár vezetésével. Csatontonként egy-egy

házat kellett építeni, berendezni – de feltételek teljesítésével. Tervet kellett készíteni, pénzt kellett gyűjteni, amihez munka járult (pl. rejtvények megfejtése), kölcsönt kellett igényelni, lehetet tözsdézni, be kellett szerezni a szükséges engedélyeket, berendezést kellett vásárolni, stb., ami néha komoly fejtörést okozott a csapatoknak. Végül minden csapat háza felépült, még vendégszobára is futotta (a rászorulóknak). A nyertesek ajándéka mézeskalács házikó volt. Másik alkalommal – a video-kivetítő segítségével szinte stúdió körülmények között – „Legyen ön is milliomos!” játékot játszottunk, bibliai témájú kérdésekkel, amit Gergő bácsi, a köröshegyi lelkipásztor készített elő és vezetett. Nagy sikere volt!

Kirándultunk is, még hozzá a balatonfenyvesi lovastelepre. Az istállók és a szép lovak megtekintése után még kocsikáztunk is, zötyögős utakon. Természetesen a fürdés sem maradhatott ki. Finom meleg volt a Balaton vize, s az idő is szép volt. A gyerekek ráncosra áztatták magukat a vízben, amelyben időnként Levente bácsi és Tegi bácsi fuldokoltak a rájuk csimpaszkodó, játszó gyerekek súlya alatt. Persze nem csak szép időben volt részünk! Átéltünk egy igazi vihart is, égzengéssel, villámok cikázásával és jókora esővel.

Az esti áhítatokon is „mesés” (mesékbe foglalt) lelki kincseket kaptunk. Sokat énekelünk, néha egy-másfél órán keresztül. Megható és örömteli érzés volt Zsolt bácsi gitárkíséretével és énekehangjára ébredni

a táborlakóknak reggelente. Sok-sok új éneket, sok-sok új játékot tanultunk. Megismerkedtünk a petang nevű játékkal, tolasoztunk, ping-pongoztunk, máskor meg kisebb-nagyobb csoportokban csoportjátékokat játszottunk. Nem feledkezhetünk meg a foci és ping-pong bajnok-

ságokról sem.

Igazán jól érezte, érezhette magát mindenki! Úgy váltunk el egymástól, hogy címetek, telefonszámokat cseréltünk az új barátainkkal. Egyik kislány arra a kérdésre, hogy mi volt a legnagyobb élményed, azt válaszolta: Három barátot szereztem!

Én úgy érzem, hogy tíz évet fiatalodtam a gyerekek között. Lelkileg, testileg megerősödve jöttünk haza a béke, szeretet e kis szigetéről, mert közel voltunk Megváltónkhöz, közel voltunk egymáshoz – testvéri szeretetben.

Örülök, hogy a régió több mint tíz gyülekezetéből érkezett gyerekek és felnőttek baráti társágában én is ott lehettem regionális együttműködésünk 2005. évi Sellyei-táborában Balatonfenyvesen! Téged is arra biztatlak: JÖVŐRE TE IS GYERE EL KÖZÉNK! Erdélyi Teréz

>>> Újra Sellyei tábor <<<

2006. július 3-7.

Zselickisfalud

Gyertek el!

A Missziói Bizottság tervei 2006-2007.

Mindenki sokat kesereg a vidéki kisgyülekezetek elesettsége, gyengesége miatt. Meggyőződésem, hogy ennek az elesettségnek és gyengeségnek az esetenkénti objektív adottságokon túl szervezésbeli, összefogásbeli, azaz koncepcionális okai is vannak. Ezen a szervezési, együttműködési területen igyekszik Regionális Együttműködésünk a következő évben, években előrelépni, hogy a magányos, elszigetelt kicsiny gyülekezetek közös missziói irány és célok kimunkálásával helyi és régiós szinten is erősödhessenek.

A munkát nem a gyülekezetek feje felett, hanem a gyülekezetekkel közösen igyekszünk megkezdeni és elvégezni! Azaz a Presbitériumok vitatják meg az alábbi Missziói Koncepciót, egészítik ki saját elképzeléseikkel. A Presbitériumok választanak meg egy-egy gyülekezeti küldöttet a Missziói Bizottságba, akik a gyülekezetek elképzeléseit képviselik, valamint közvetítik a bizottsági munka eredményeit gyülekezeteik felé és a közös regionális koncepció és stratégia kidolgozásában is aktívan részt vesznek.

A Missziói Bizottság tevékenysége

- ☀ Új gyülekezeti és gyülekezetközi, azaz régiós egyházszervezeti koncepciót kell kidolgozni!
- ☀ A 2006. év első felében fel kell mérni a gyülekezetek (REÁLIS!) lelki, lélekszámbeli, anyagi, infrastrukturális állapotát.
- ☀ Erre nézve a Missziói Bizottság gyülekezeti kérdőívet állít össze, melyet a Presbitériumok közösen, akár a Missziói Bizottság egy-egy tagjának jelenlétében, segítségével töltenek ki..
A kérdőív három részből állna:
 - 1., állapotfelmérés (az adottságok számba vétele)
 - 2., rövid- és középtávú célkitűzések (1, illetve 5 éves kitekintéssel)
 - 3., a jelen állapottól a célkitűzésekhez vezető út felvázolása (a tennivalók számba vétele),
- ☀ A gyülekezeti adottságok felmérése, a kérdőívek beérkezése és a gyülekezeti delegáltakal közös kiértékelése után rövid- (1 év), közép- (5 év) és hosszútávú (10 év) regionális szervezeti és működési koncepciót kell kidolgozni. Ennek célja: hogy minden gyülekezet a legoptimálisabban
 - 1., tehesse hozzá a maga részét a közös cselekvési tervhez,
 - 2., részesülhessen a valóban szükséges támogatásban, segítségben.
- ☀ A kidolgozott koncepció csak a gyülekezet

Presbitériumainak (Közgyűléseinek) támogató döntése után vonatkozik az adott gyülekezetre.

- ☀ A koncepcióhoz társult gyülekezetek egyúttal a vállalásukkal egy olyan bizottságot is megválasztanak, amely missziói, diakóniai, gyülekezetépítési, valamint szakmai tanácsokkal segíti, éves rendszerességgel felügyeli munkájukat.
- ☀ A fentiek persze felfoghatóak a teljes gyülekezeti önállóság csorbításaként, mondván: „Egyedül akarok meghalni!” Ugyanakkor felfoghatóak egy újszerű, korszerű, a magyar református egyházi gyakorlatban eddig ismeretlen, de a gyülekezeteink fennmaradását, jövőjét, épülését szolgáló tervezetként, amelyhez érdemes csatlakozni.

A gyülekezeti munkáikhoz sok erőt és Isten áldását kérve, testvéri szeretettel:

Hajdú Zoltán Levente

2006. március 25-én vasárnap délután regionális csendesnapra gyűltünk össze Enyingen a Tinódi református iskola dísztermében, ahol a balatonendréd gyülekezet néhány tagjával együtt vettünk.

A csend

A Dél-balatoni régió több településéről kb. ötvenen érkeztek összejövetelünkre, melynek témája és mottója az elcsendesedés volt. A kezdő áhítat után előadást hallgattuk meg az elcsendesedés fontosságáról, az Istennel való beszélgetésről, vele való kapcsolattartásról. Jó volt feltenni néhány kérdést magunkban: a mi kapcsolatunk olyan-e Istennel, mint a szőlővessző a szőlőtőkével, ahogyan azt Jézus példázatából halljuk. Istennel való kapcsolatunk bizalmi kapcsolat-e, eredményes és megtapasztalható, azaz gyümölcsöt termő-e? Milyen helye van isten igéjének az életünkben, hiszen a „hit hallásból van, a hallás pedig Isten igéje által”? Fontosnak tartjuk-e az egyéni elcsendesedést? Aktív, kapcsolatunkat, hitünket ápoló Istenre figyelés-e az? Van-e bennünk kellő alázat ahhoz, hogy Isten előtt megvalljuk: megújulásra, fejlődésre, erőre van szükségünk? Az előadást követő kiscsoportos beszélgetéseken ezeket a kérdéseket még részletesebben járhattuk körül.

Az enyingi találkozón elhangzott sok szép és értékes gondolatot mindannyian örömmel fogadtuk szívünkbe, nemcsak jól éreztük magunkat, hanem gazdagabban is térhettünk haza.

Jó volt megélni a több gyülekezettel való közösség élményét abban is, hogy a csendesnapon összegyűlt perselypénzt a zamárdi gyülekezet harangláb építésének támogatására ajánlottuk fel.

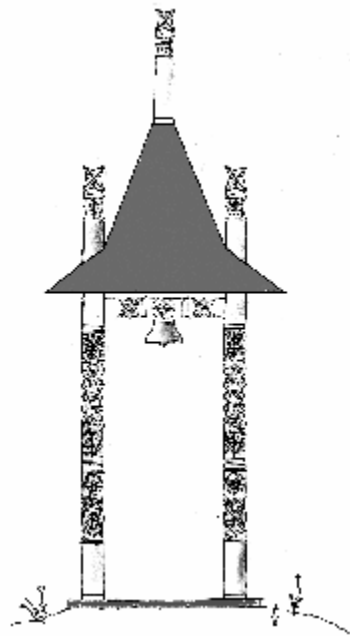
Kovács István Lászlóné (2006. április)

Harangláb építés Zamárdiban

A Balaton déli partjának ma egyik legkedveltebb üdülőhelyén, Zamárdiban régóta létezik református gyülekezet. Az egyik pecséten, melyen az 1934-es évszám található, a gyülekezet „fiókegyházként” szerepel. A zamárdi református közösség története során – viszonylagos függetlenséggel – vagy a balatonendréd, vagy a siófoki gyülekezethez tartozott. Ebből a helyzetből következett, hogy mindig csak másodlagos szerepet tölthetett be, és igazi fejlődés nem indulhatott el. Többször változott az istentisztelet helye is, végül 1994-ben vették birtokba a ma is használatos imaházat. Zamárdiban jelenleg – a népszámlálási adatok szerint – 238 református él, de sajnos nem sikerült megszólítani és a gyülekezetbe hívni az időközben felduzzadó községbe betelepült reformátusokat, a régebbi gyülekezeti mag elidősödött, vagy éppen elmaradoztak. Gondviselő Atyánk kegyelme, hogy a sok hányattatás után mégis összetartó református közösség él Zamárdiban.

Zamárdi jelenleg a Balatonendréd Református Egyházközség szóránya, de a gyülekezet szeretne idővel önállóbbá válni. 2003 óta minden vasárnap és ünnepnapokon tartunk istentiszteletet. A fáradtságot is vállaló lelkes hívek segítségével elindult a hívogatás, a gyülekezet összegyűjtése.

Mivel sokan nem is tudják, hogy van Zamárdiban református gyülekezet, szeretnénk közösségünket „láthatóbbá” tenni. Gyülekezetünk terve, hogy a református imaház udvarára egy haranglábát állítunk. Az építmény négy 23x23 cm-es hagyományos motívumokkal faragott oszlopon fog nyugszik majd. Felül a tetőből kiemelkedő négy kisebb és középen egy kb. 1,5 m magasságú, kopjafára emlékeztető elem díszíti majd. A harang és a harangláb több mint 800.000 Ft-os előre látható költségét Isten segítségével bízva 2005 óta adományokból gyűjtjük. Nagyrészt gyülekezeti tagjaink adományai, továbbá a Somogyi Református Egyházmegye és nem utolsósorban a Dél-Balaton református gyülekezetek Regionális Együttműködésébe tartozó néhány gyülekezet támogatásával megöntöttük a 80 kg-os harangot és elkezdtek a munkálatokat. A Dél-balaton régió gyülekezetei összefogásának szép példája a zamárdi harangláb felállításának segítése. A Balatonnak ezen az idegenforgalmilag frekvenciált üdülőhelyén haranglábunk nemcsak a községben élőknek, hanem a környező református gyülekezeteknek is közös ügyévé vált. A Regionális Együttműködés missziós célja, hogy a zamárdi harang szava ne csak a községben lakókat, hanem azokat is hívogassa, akik nyáron töltik itt szabadidejüket és szeretnének bekapcsolódni a gyülekezetünkbe.

Ficsor Gábor Andor, lelkipásztor

Regionális lelkész kör

A 2002. esztendőben konkrét igény mutatkozott arra nézve, hogy az újjászervezett és újraindított Észak-somogyi Lelkész kör koordinálásával foglalkozó felelőst kérjenek fel a Dél-balaton Református Gyülekezetek Regionális Együttműködésén belül, olyat, aki kézben tartja az évenként 4-5 megrendezésre kerülő alkalmat. Akkor még úgy hittük: a gyakorlatban egyszerűen kivitelezhetetlen a közös alkalmak gyakorítása a lelkészekre nézve.

Visszatekintve azonban az elmúlt két és fél esztendőre – Istennek hálával adózva mondhatjuk el – immár nem csupán két-három havonta találkozzunk mi lelkészek, hanem havonkénti rendszerességgel, szokás szerint más és más kolléga vendégszeretetét élvezve.

Tematikus lelkésszövegeink vendégül láthattunk nagyhatású és meghatározó egyéniségeket, akik nem kizárólag elméleti síkon mozogva adják elő tanításukat, de egészen a gyakorlat szintjébe ágyazottan. A teljesség igénye nélkül szólva róluk: rövid ideig állandó vendégelőadóink lehetett **Borbás György** szociálpszichológiai tréner, majd az ő tragikus hirtelenséggel halálát követően **Monty Taylor**, a Magyarországi Szabad Evangéliumi Egyház lelkipásztora.

Közös alkalmainkat áhítatos légkörben kezdjük, majd egy-egy adott olvasmányanyag alapján témavezetőnk irányításával beszélgetünk.

Bízást elmondható: mindazon szolgáltatásak, akik tevőleges részt vállaltak találkozásunk sikerében, nemcsak jól érzik magukat együtt, hanem ki-ki a maga praxisában, egyházközségében kamatoztathatja is az együttléteinken elhangzottakat.

Diakóniánk

A diakonia görög eredetű szó, összefüggésben áll a diakonosz kifejezéssel, melynek jelentése szolga, de nem rabszolga, megbízását önként vállaló, azt embertársai és közössége, valamint a világ javára végzi. A regionális együttműködés 2002. évi megalakulása óta ilyen emberek végzik a szolgálatot. Számomra Timoteus a legnagyobb példa. (1Thessz 3, 2. és 1Tim 4, 6.). Munkánkat lelkészeink és gyülekezeteink támogatják. A gyülekezetekben kijelölt ösztökösek segítik a bizottság munkáját. Fő tevékenységünk a régióban található egyetlen református, egyházi (egyházkerületi) szociális intéz-

mény, a **nágocsi „Árvácska” Anya- és Csecsemőotthon** havi támogatása. Ezt úgy oldjuk meg, hogy egy előre elkészített beosztás szerint minden hónapban más-más gyülekezet gyűjt adományokat és azt eljuttatják az otthon számára. Ez pénzügyi támogatáson túl lehet élelmiszer, tisztító, tisztálkodószer vagy ruha adomány. A 2005. évben összesen mintegy 3,5 millió Ft értékű adományt juttattunk el az otthon számára. A visszajelzések alapján a gyülekezeti támogatások növekvő tendenciát mutatnak. Idén februárban tisztújításra került sor a regionális együttműködésen belül. Elődeink jó munkáját szem előtt tartva kívánunk hasonlóan jól cselekedni.

Czabula László, Balatonlelle

„Az Istennek pedig van hatalma arra, hogy minden kegyelmét kiárazza rátok, hogy mindeütt mindenkor minden szükségesséssel rendelkezsetek, és bőségben éljetez minden jó cselekedetre.” (2Kor 9, 8.)

Összefoglaló az „Árvácska” Anya- és Csecsemőotthon életéről

„Emlékezz vissza az egész útra, amelyen vezetett Istened, az ÚR...” (5Mózes 8, 2.)

A kezdet: A Dunántúli Református Egyházkerület Tanácsa Pápán 1993. január 15-i ülésén a megfogant élet védelme érdekében úgy határozott, hogy a nágocsi egyházközség üresen álló lelkészlakásában átmeneti otthont létesít. Az otthon célja: a válsághelyzetbe jutott anyák és gyermekeik megkülönböztetés nélküli ellátása, gondozása, képviselete. Az átépítés költségeihez a Népjóléti Minisztérium, illetve a svájci egyházak segélyszervezete a HEKS nyújtott jelentős támogatást. Az átalakítás 1994. december közepén fejeződött be – az intézmény 12 anya és 12 gyermek befogadására kapott engedélyt.

Az „Árvácska” 1995. január 12-én hivatalosan megkezdte működését. Az ünnepélyes átadás, felszentelés 1995. február 21-én történt meg.

A beilleszkedés időszaka (1995-1997): az átadást követő három év tanulással telt, - hamarosan bebizonyosodott, hogy nem is olyan egyszerű beilleszkedni a szociális munkába. A gyakran változó szabályok és rendeletek folyamatosan igazodó magatartást kívántak. Ennek csúcspontja az 1997. évi Gyermekvédelmi Törvény volt, amely gyökeres változtatásokat fogalmazott meg az egész szociális rendszerre nézve, így az „Árvácska” számára is.

A készülődés és a tervezés ideje (1998-2000): a legnagyobb feladatot a családok külön szobákba való elhelyezése jelentette. A folyamatos működés elkerülhetetlenné tette egy új épület létrehozását, melynek elkészülte után vált lehetségessé a meglévő átalakítása. Az Egyházkerület megvette a volt lelkészlakást, megtörtént a telekmegosztás, elkészült a terv, megkaptuk az építési engedélyt. Közben gyakran tapasztaltuk meg a „páli” hitvallást: „Nem azé, aki akarja, nem is azé, aki fut, hanem a könyörülő Istené.” (Róma 9, 16.)

A kivitelezés (2001-2004) még mindig folyamatban van. Elkészült az új épület, a régi átalakítása, az udvar jelentős része. Megvettünk egy háromszobás épületet szolgálati lakásnak, ahol két szociális munkás kap helyet. A további fejlesztés érdekében egy újabb épületet vásároltunk. Tárgyi és személyi feltételeink javultak. Külön köszönet gyű-

lekezetek folyamatos támogatásáért! Jelen pillanatban 32 fő ellátására van engedélyünk.

Amit a számok mutatnak: 11 év alatt 516 gondozottja (215 anya + 301 gyermek) volt az anyaotthonnak. Ez mintegy 102.000 gondozási napot jelent, mivel nem mindenki töltötte ki a teljes gondozási évet. A szakmai munkát 6 főállású dolgozó és egy részmunkaidős látja el. A helyi orvos és védőnő rendszeres felügyeletet tart, a jogi képviseletet az egyházmegyei jogász biztosítja. Havonta két alkalommal pszichiáter segíti a munkát. 2006-ban a Bethesda gyermekkórház heti orvosi rendelést tart. Ez az, amit jelenleg emberileg biztosítani tudunk, a többit kérjük és várjuk onnan „felülről” – s 11 év alatt megtapasztalhattuk: legtöbbször többet kapunk, mint amit kérni tudunk.

Nagy Csaba, lelképásztor

Tinódi Lantos Sebestyén Református Iskola

www.tinodi.hu

„Református eme iskola. Ez nem többet, de nem is kevesebbet jelent, mint 450 éve született és őrzött hagyományt, magyar karaktert. A reformáció népe fedezte fel az anyanyelven éneklés örömeit. Pedagógiánk szempontjai között ott kell lennie mindenkoron a szolgálat indulatának is, mely nyomán meg tapasztalhatjuk, hogy nem hiábavaló a mi fáradozásunk.”

Az enyingi templom kertjében Enyingi Török Bálint szobra néz szembe a délről jövő forgalommal, mintha most is, félezer év múltán ugyanúgy, mint annak előtte, védené a népet, a birtokot, a templomot, a hitet.

A templommal szemben, az út túloldalán a hit és a jövő letéteményese az iskola; homlokzatán tábla hirdeti, hogy a református iskola Tinódi Lantos Sebestyén nevét viseli. Nemcsak viseli nevét és címerét, hanem valamennyi közösségi alkalmán, ünnepén megszólaltatja Tinódi énekét:

*Siess, keresztyén, lelki jót hallani,
Régi törvényből harcolni tanulni,
Az igaz hit mellett mint kell bajt
vívni,
Krisztusban bízni.*

Törvény adta lehetőségével élve az Enyingi Református Egyházközség Presbitériuma 1991. szeptember 15-én meghozott határozatával oktatás, hitéleti közösségi ház és szolgálati lakás céljára visszaigényelte a régi iskola épületét.

A rendszerváltást követően,

1996-ban kapta vissza, melyben zeneiskolát alapított. 1996 szeptemberében kezdte meg működését Magyarország első egyházi művészetoktatási intézménye, a Tinódi Lantos Sebestyén Református Zeneiskola. 2002-ben új épületszárnnyal bővült iskolánk, amelyben 54 év szünet után ismét megindult a református általános iskolai oktatás alsó tagozattal, majd 2003-tól 1-8 évfolyammal ismét teljes egyházi oktatás folyik Enyingen.

Az általános iskolai és művészetoktatás tárgyi és személyi feltételeinek kiteljesedésével 162 gyermek részesül általános iskolai oktatásban, hozzájuk 70 gyermek érkezik másik iskolából. Az intézménynek 22 pedagógusa van, közülük ketten félállásban, ketten óraadóként. Három technikai munkatárs segíti a működést, hárman az adminisztrációban dolgoznak.

A 2006. évben ünnepség keretén belül adott hálát megtartó Urának a gyülekezet és az iskola pedagógus és diák közössége. Tíz év alatt tanáraink és munkatársaink azon fáradoztak következetes helytállással, hogy a nap aktív óráinak nagyobb részét iskolánkban töltő diákjaink

tapasztalói és munkálói legyenek a nyitott szeretettel egymásra figyelő, a másik értékeit értékelni képes, a közösségért feladatot, munkát vállalni is kész Istenhez és emberhez méltó, példa értékű életnek

Az egyéni törődés a pedagógusok-szülők-gyermekek folyamatosan épülő és gondozott kapcsolatán túl speciális foglalkozásokban is megnyilvánul. A fejlesztő foglalkozásoktól a tanulmányi és osztálykirándulásokon túl a színház- és hangversenylátogatásokon át az egyéni és csoportos versenyeken és rendezvényeken keresztül segítik a személyiség kiteljesedését.

Az általános iskolai oktatónévelő munka eredményességének egyfajta visszajelzése a tanulmányi és sportversenyeken való sikeres szereplés. A kisorjáó 10 iskolájával együttműködve rendszeresen nyílik alkalom erre a megmérettetésre.

A tanulmányi, sport és kulturális versenyek régióban, határon belül és határainkon túl is értékes eredményeket és sikereket hoztak. A református iskolák tanulmányi munkájának kapcsolótát reprezentálják a tehetség-gondozó levelező tanulmányi versenyek, a nagykörsi Arany János Gyakorló Általános Iskola és a tiszakécskei Református Kollégium Általános Iskolája és Gimnáziuma szervezésében

Büszkeséggel tölt el bennünket, hogy minden tanévben voltak-vannak diákjaink, akik országos versenyen első helyezést érnek el, és őket az „Iskolánk jó hírért” érdeméremmel jutalmazhatjuk.

Reménységünk, hogy nevelő-oktató szolgálatunk nyomán valóság lehet a kijelentés ígérete:

„tanítsd a gyermeket az ő útjának módja szerint, még mikor megvénhedik is, el nem távozik attól” (Példabeszédek 22:6)

Irodalmunkból

Lampért Géza

A ma élő irodalom-kedvelők, vers-szeretők nem sokat, vagy talán egyáltalán nem hallottak Lampért Gézáról, a XIX. Század végén született költőről, íróról. Egy költő életét, népszerűségét, nem csak tehetsége, hanem sok egyéb, más tényező is meghatározhatja. Lampért Géza életét is meghatározta az I. világháború, majd a rövid ideig tartó kommunizmus, Trianon, ami az ország feldarabolását eredményezte. A trianoni veszteségbe sohasem tudott beletörődni, versein keresztül gyakran felemelte szavát az igazságtalan döntés ellen. A tizenkilences Kommün bukása után versei népszerűek voltak, az elemi iskolák tankönyveiben több verse is megtalálható volt, ünnepélyeken is gyakran szavalták költeményeit. Az 1945-ös szovjet megszállás után versei (több kiváló költőtársával együtt) tiltott listára kerültek.

Lampért Géza Az öreg zsoldárosról

Kis templomunk üres padjában
Kopott zsoldár búsul magában.
Reménykedve várja csak várja:
Mikor jó már öreg gazdája.

Csudálkozik egyre felette:
Hogy por is már-már belepte.
Vasárnapra múlik vasárnap
S híre nyoma sincs a gazdának.

Pedig szólt a harang szava,
A legelső mindig ő vala,
Téli fagyba' s nyári melegbe'
Az éneklést mindig ő kezdte.

Kopott zsoldárját csak felcsapta,
S mint a szarvas híves patakra:
Óhajtozott lelke az égbe
Uram! A Te színed elébe...

S egy mosolygó nyári estelen
El-fel is szállt szépen, csendesen...
S ott hol nem kell többé a zsoldár:
Az égi kórusban dalol már.

Itt a földön mimást se hagyott,
Csak zsoldárját s az üres padot.
Sopánkodott is a szóbeszéd:
-Elénekelé szegény mindenét"...

Szánják, mondják szegénynek mások,
-Mi tudjuk csak, dalos pajtások,
S a kopott könyv s az árva pad:
Ő volt szegény a leggazdagabb!

Lampért Géza 1873-ban, Mencshelyen, egy később nevezetessé vált napon, október 23-án született.

A Budapesti Egyetemen jogi tanulmányokat végzett. Pályáját Bonyhádön, a Percel családnál kezdte, nevelőként. Egy év múlva Budapestre költözött. 1898-tól az Országos Levéltár munkatársa lett, egészen 1922-ig. Egy esztendő a Nagykönyvtárban dolgozott, amikor 50 éves korában nyugdíjba vonult.

Jelentős irodalmi tevékenységet fejtett ki, olyan mindenes volt. Verseket, elbeszéléseket, regényeket, ifjúsági, irodalmi műveket, vígjátékokat írt. Harminckét éves volt, amikor a Petőfi Irodalmi Társaság tagjává, 1926-ban pedig főtítkárává választották. Az itt közölt verse Herczeg Ferenc Új Idők című lapjában látott napvilágot.

Mihály Gyula, Kötcse
(2004. szeptember)

